

(A Délmagyarország munkatársától) Kattog a varrógép, sárgásfehér vászoncsikok szaladnak ki a tű alól, tíz méter, húsz méter, harminé méter, szinte végtelen hosszúságban. Ez azonban csak a maradékok felhasználása, a kész ingek, garmák, pizsamák ott tornyosulnak garmadával s hosszú asztalokon, székeken, szekrények mélyén. A munka lázas üteme vibrál a levegőben; asszonyok hajolnak csendes büzgalommal a varrógépek, asztalok fölé s csak egy pillanatra tekintenek föl munkájukról, hogy fogadják üdvözlésünket.

A Katolikus Nővédő Egyesület emeleti nagytermében vagyunk, ahol magyar ügyszó méltó buzgalommal munkálkodik a Magyar Vöröskereszt szegedi alsóvárosi fiókjának szociális szakosztálya. Alig két hete hangzott el dr. Csikós-Nagy Józsefné elnöknő szava: *jöjjenek a szegedi magyar asszonyok és lányok, hozzák el két kezük munkáját, hogy elkészülhessen mielőbb az a 100 kórházi ing, alsó és pizsama, amit a vöröskeresztes kórház számára el kell készíteni* — egyelőre. Alig tíz napja folyik a munka a Nővédő Egyesület helyiségében s máris olyan szép eredményt tudnak felmutatni, amely dicsőségére válik a szegedi Vöröskereszt szociális szakosztályának.

Tábornoknétól a legegyszerűbb asszonyig...

Kapuvári népviseletbe öltözött, hűvös szőrű, derűs arú asszony lép elénk, a munkatempó diktálója: Mária testvér. Vöröskeresztes önkéntes ápolónő, fellépése kedves, egyszerű és szíves szava, no meg aranyos kedélye a magyar asszony mintaképévé avatja. Ő irányítja a varrást, mester ebben a szakmában s nagyszerű segítségére van Kapósi János vitéz úr, a katonaszabó, akit a hölgyek csak „Jánoskának” becéznek. Igen kedélyesen, derűs hangulatban folyik a munka, annak ellenére, hogy odakint a hőmérő 38 fokot mutat...

— Eddig 74 munkatársnőnk volt. — meséli Mária testvér a varrógépek kattogásának zajától kísérve. *Megfordult itt a műhelyben igen gyakran tábornokné, ezredesnő, ezredes-orvos felesége, ügyvédné, közjegyzőné, orvosprofesszor lánya, pénzügyi főtanácsosé és vasutasok, egyszerű munkásemberek feleségei, leányai.* Sőt járnak ide olyan munkásasszonyok, akik egész nap dolgoznak a munkahelyükön és munka után még pár órát itt töltenek el varrással, hogy a haza oltárán is áldozzanak...

Megtudjuk, hogy leginkább a rókusai, móravárosi és alsóvárosi asszonytársadalom vezet a buzgóságban, az önkéntesen felajánlott, díjazás nélküli munkában. Akad néhány kedves belvárosi asszony és leány is, de még igen sokan nem vettek tudomást erről a valóban nemzeti és houleányi kötelességről... Azok, akik vidám szívvel, derűs kedvvel dolgoznak kora délutántól késő estig a műhelyben

szeretettel várják és hívják azok is, akiknek nem mozdult még meg a lelkiismeretük s nem gondoltak még arra, hogy elsőrendű kötelesség azokért dolgozni, akik mindnyájunk életét, biztonságát védik odakünn, a harcmezőkön...

20 orsó cérna, 6 bála molinó, 6 bála flanell...

Ahogy a precízen kidolgozott, szépen megvarrt hálóingeket és pizsamákat nézegetjük, impozáns számadatokkal találkozunk. Ide írtatunk néhányat: A Vöröskereszt szociális szakosztályának derék munkásai, a lelkes magyar asszonyok az elmúlt 10 nap alatt felvarrtak 20 orsó cérnát, 6 bála molinót és 6 bála flanellt. Ezekből készült el az az 50 ing, 150 alsó és 90 pizsama, ami előttünk tornyosul az asztalokon. A tárgyilagosság kedvéért megjegyezzük, hogy tulajdonképpen 100 magyar asszony varrta meg ezt a „mennyiséget”, mert 25 szegedi nő vállalt otthoni varrást, azok, akik családjuk, kisebb gyermekeik miatt nem tudnak hazulról elmozdulni huzamosabb időre.

Kiszabva várja a hölgyek munkáját további 350 ing, 350 alsó és pizsama. Ezek is hamarosan elkészülnének, ha — mint várható és remélhető — az önkéntes szociális munkára jelentkező szegedi asszonyok és lányok száma rövideesen megnövekedne. A „műhely” munkáideje tulajdonképpen reggel 9—12 és délután 3—6 között van, de délután sokkal többen dolgoznak, mint dél előtt, mert az önkéntes munkásnők legtöbbször családjá és otthoni háziasszonyi elfoglaltsága van.

Érdekes az önkéntes munkára jelentkezett hölgyek korszerűtlen megoszlása. *Inkább idősebb asszonyok jelentkeznek és dolgoznak fiatalokat megszegyenítő szorgalommal, a fiatalok még várat magára...* Mindössze 8 fiatal lány akad a 74 között, aki a „műhelybe” jár, ezek között viszont van még 14 éves is. Az asszonyok között van egy 74 éves — ha ugyan létezik olyan asszony, aki ilyen magas kort beismer — és 10 özvegy...

Téli holmit honvédeinknek?

Elbeszélgetünk az asszonyokkal, akik valamennyien szeretettel veszik körül a „generálist”, Mária testvért. Ugy köszönnek neki, hogy „Dicsértessék, parancsnok úr!” s valamennyien örülnek a jó kedélyének, hozzáértésének.

— Még ebben a szörnyű melegben is öröm a munka — mondja egy rókusai asszony —, mert tudom, hogy azokért dolgozom, akik vérüket adják miértünk, hogy mi itthon csendben, nyugalomban élhessünk...

— Erre kell gondolnia minden szegedi asszonynak, aki még nincs közöttünk — teszi hozzá egy móravárosi asszony s közben szaporán dolgozik a varrógépen. *Jobban húszulunk mi itt, a munka mellett tisztá lelkiismerettel, mint azok, akik négerbarnára égetik magukat a strandon s ott töltik el a szabadidejüket...*

— Tessék megírni, hogy Alsóváros is itt van, pedig ma kezdődik a bűcsünk! — mondja egy kedves, fekete, alsóvárosi hölgy. De azért este a gyertyás körmeneten mindnyájan ott leszünk!

Büzgőn dolgozik egy belvárosi hölgy is, aki elmondja varrás közben, hogy két év előtt menekült Temesvárról Szegedre.

— *En tudom, mi a magyar asszony legelső kötelessége* — mondja büszkén —, *engem megtanított rá a kisebbségi sors...*

Végzőra belép dr. Nahóczky Endréné, a Nővédő internátusának igazgatónöje és tolmácsolja dr. Csikós-Nagy Józsefné felhívását: *gondoljanak a szegedi asszonyok a közelgő télre is s arra, hogy katonáink számára már most gyűjtsék a meleg, téli ruhaneműt. Akinek bármilyen nélkülözhető, használt téli ruhameje van, bármilyen állapotban, küldje be a Nővédő Egyesület Korona-utcai székházába, a Vöröskre-*

reszt szociális szakosztályának varróműhelyébe s ott megjavítták, szorgalmas kezek használhatóvá teszik.

— Két rongyos meleg ruhából egy újat csinálunk! — ez a varróműhely legújabb programja. Amint elkészülnek a kórházi ruhák, amelyek a Vöröskereszt szegedi kórházai számára készülnek most, hozzáfognak a téli holmik foltozásához, megjavításához. És aztán összegyűjtve küldik a messzi orosz földre, ahol nemsokára már lehull a hó, beköszönt a tél...

Egyelőre itthon még forró, gyümölcsérlelő nyár van és a hazai meleget most „tárolják” a szociális vöröskeresztes munkát végző, derék, szegedi asszonyok, lányok a honvédeinkért, a hazáért lelkesülő, dobogó szívükben...

(Cs. P.)

A Budapestről éjszaka induló szegedi személyvonat visszaállítását kéri a MÁV-tól a kereskedelmi és iparkamara

(A Délmagyarország munkatársától) A MÁV igazgatósága még májusban úgy változtatta meg a Budapest és Szeged közötti vonalon a személyvonati forgalmat, hogy a Budapestről Szegedre este 11 óra 15 perckor induló személyvonatot megszüntette s ehelyett beállított egy reggeli személyvonatot, amely Budapestről 7 óra 50 perckor indul. Tekintettel arra, hogy ebben az időben, májusban, csak egy gyorsvonatpár közlekedett Szeged és Budapest között, ha a menetrendi változás nem is volt előnyös Szegedre nézve, az igényeket részben kielégítette, mert azt jelentette, hogy nemcsak a délutáni gyorsvonattal, de reggel is lehetett Szegedre indulni Budapestről.

Időközben azonban, mint ismeretes, Varga József kereskedelemügyi és iparügyi miniszter személyes támogatása révén visszakapta Szeged a második gyorsvonatpárt is, amely Budapestről reggel, Szegedről pedig este indul. Szeged lakossága meglegedés-

sel vette tudomásul a vasuti közlekedésnek ezt a megjavítását, felmerült ugyanakkor azonban az a kérdés, hogy miért kell továbbra is fenntartani a gyorsvonat után alig néhány perccel induló budapesti reggeli személyvonatot? A vasuti közlekedés normális mértékbe terelődése s Szeged érdekei általában azt kívánták, hogy a második gyorsvonatpár visszaállításával kapcsolatban ennek a személyvonatnak indulási idejét is állítsák vissza az éjszakai órákra, mint az évtizedeken keresztül volt a menetrendben. Ebben az ügyben a kereskedelmi és iparkamara most megkeresést intézett a MÁV igazgatóságához s kéri a Budapestről reggel induló személyvonat indulási idejének visszaállítását az eredeti éjszakai időpontra. Ugyanebben a megkeresésben azt is kéri a kereskedelmi és iparkamara, hogy a Szabadka felé este 9 óra 30 perckor induló személyvonatot is állítsák vissza a menetrendbe.

Németh Mária írja:

A nem feledékeny énekesnő

A Délmagyarország egyik olvasója nemrég szövegeltette, hogy Németh Mária, a világhírű magyar énekesnő egyik budapesti lap részére olyan nyilatkozatot adott, hogy az Aidát augusztus 10-én éneklje először szabadtéren a Margitszigeten. Németh Mária erre a panaszos levélre a következő sorokat juttatta el a Délmagyarország szerkesztőségéhez:

Tisztelt Szerkesztő Ur!
Nem tudom hol, hogyan, felröp-pent egy hír, vagy napvilágot látott egy közlemény, hogy én nem énekeltem még szabadtéri előadás-sal, amit egy kedves szegedi tisztelóm ügylátszik zokon vett. Az ő és a vele együtt érzők táborának üzenem: ne vegyenek tulkomolyan minden hírt, ami a színházi világból kiröppen a nyilvánosságba. Sokszor akaratlanul is elferdül a valóság s pont az ellenkezője lát napvilágot annak, ami a valóságot

fedti. Ugyanez áll az én esetemben is. Tehát:

Dehogy is nem énekeltem én még szabadtéri előadás-on. Ellenkezőleg. Ugyszólván végigénekeltem szabadtéren egész Erópat. Csak 1—2 estét mindenhol, de sok helyen és elég gyakran. Sőt eláruhato az is: most augusztus 10-én a budapesti margitszigeti szimpadon hangversenyszerű előadás keretében lesz az ötvenedik szabadtéri szereplésem. S hogy én elfelejtkeztem volna a szegedi szabadtéri Aidáról, vagy Turandotról? Hát elfelejtkezett-e életében egy művész, legyen az szobrász, festő, színész, vagy bármi, legszebb alkotásairól, amire egész életében öntelt büszkeséggel gondol s mely elkíséri őt a sírig, melynek emlékében születnek ezek az erők, melyek újabb és újabb tőkéletes alkotásokra serkentik? Igen, a szegedi szabadtéri „Aida”, de a „Turandot” is, micsoda mély, maradandó